

Hristos, Domnul Sabatului

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 4:17-19,31-37; 6:1-11; 13:10-16; Marcu 1:21; 6:2; 2 Corinteni 5:17.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.” (Marcu 2:27,28)

Este semnificativ faptul că, deși li s-a adresat neamurilor, Luca face referire atât de frecvent la Sabat. Din totalul de cincizeci și patru de referiri la Sabat din evangheliile și din cartea Faptele apostolilor, șaptesprezece se găsesc în Luca, nouă în Faptele apostolilor, nouă în Evanghelia după Matei, zece în Evanghelia după Marcu și nouă în Evanghelia după Ioan. Deși era un convertit dintre neamuri, Luca a crezut în mod neîndoielnic în valabilitatea Sabatului zilei a șaptea pentru evrei și, deopotrivă, pentru neamuri. Domnul Hristos nu a adus nicio modificare în privința respectării zilei de odihnă.

Într-adevăr, „în decursul lucrării Sale pe pământ, Hristos a subliniat cerințele obligatorii ale Sabatului; în toată învățătura Sa, a arătat un profund respect față de instituția pe care El Însuși o dăduse. Pe vremea Sa, Sabatul devenise atât de pervertit, încât păzirea lui reflecta mai degrabă caracterul oamenilor egoiști și arbitrari decât caracterul lui Dumnezeu. Hristos a înlăturat învățătura falsă prin care cei ce pretindeau că Îl cunosc pe Dumnezeu Îl reprezentau greșit.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 183

Tema propusă pentru studiu în această săptămână este Isus ca Domn al Sabatului: cum a respectat El ziua de odihnă și ce exemplu ne-a lăsat în această privință. Practica păzirii primei zile a săptămânii ca zi de odihnă nu este susținută nici de Domnul Hristos, nici de vreunul dintre scriitorii Noului Testament.

Astăzi: Ziua libertății religioase (colectă)
Sabatul viitor: Sabatul companionului

Sinagoga îndeplinea un rol foarte important în viața religioasă a iudeilor. Ea a fost adusă la existență în timpul exilului (când templul era distrus) în scopul închinării, dar și în scopul educării copiilor. Oriunde existau cel puțin zece familii de evrei putea fi ridicată o sinagogă. Crescând în Nazaret, Isus a urmat „obiceiul” de a merge la sinagogă în fiecare Sabat și nici când S-a întors prima dată în cetatea Sa nu a făcut excepție.

1. Care a fost atitudinea lui Isus față de Sabat? Există vreun indiciu că El ar fi desființat obligativitatea de a-l păzi sau că ar fi arătat spre altă zi în locul lui?

Marcu 1:21 _____

Marcu 6:2 _____

Luca 4:16-30 _____

Luca 6:6-11 _____

Luca 13:10-16 _____

Luca 14:1-5 _____

„După obiceiul Său” (Luca 4:16). Numai Luca folosește acest mod de exprimare: în Luca 4:16, unde notează că Isus a mers la sinagoga din Nazaret, și în Luca 22:39, unde menționează că Isus, știind că nu mai era mult până la răstignire, „S-a dus, ca de obicei, în Muntele Măslinilor”. În ambele ocazii, „obiceiul” era legat de închinare și de rugăciune.

De ce ar trebui să ne facem un obicei din a merge la biserică în Sabat, la fel cum a făcut Isus? În primul rând, pentru că, deși Dumnezeu este pretutindeni și ne putem închina Lui oriunde, când ne strângem împreună, în același loc, în ziua stabilită de El la crearea lumii și prin porunca sfântă, avem o experiență deosebită. În al doilea rând, pentru că astfel putem să afirmăm public că Dumnezeu este Creatorul și Răscumpărătorul nostru. În al treilea rând, avem astfel ocazia să relaționăm cu alții și să ne împărtășim unii altora bucuriile și îngrijorările.

Cei care ne acuză de legalism sau spun că noi suntem „în robie”, fiindcă păzim Sabatul, pierd din vedere binecuvântarea pe care o aduce Sabatul. Cum ai simțit personal câtă eliberare îți poate aduce păzirea Sabatului?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă care a fost atitudinea Domnului Isus față de Sabat.

La nivelul sentimentelor: Să experimenteze pacea sufletească, în urma păzirii Sabatului.

La nivel practic: Membrii grupei să aplice tot ce au înțeles cu privire la păzirea Sabatului.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Atitudinea Domnului Isus față de Sabat

- A. Ce vrea să spună Luca atunci când afirmă că Isus avea obiceiul de a păzi Sabatul? (Vezi Luca 4:16.) Cum ne putem face și noi un obicei din păzirea Sabatului?
- B. În ce sens este Isus „Domn al Sabatului” (Marcu 2:28)? Ce relație există între acest text și Geneza 2:2; Exodul 20:8-11; Ezechiel 20:12,20?
- C. Cum a respins Isus acuzația că El și ucenicii Săi nu ar considera importantă păzirea Sabatului (Luca 6:1-11)?

II. Importanța păzirii Sabatului

- A. De ce este importantă păzirea Sabatului pentru un creștin? Ce indicii ne oferă Luca (23:54-56; 24:1) pentru a identifica ziua a șaptea ca fiind sâmbăta și ce model ne oferă el pentru odihna din Sabat?
- B. Cum trebuie păzit Sabatul? Ce este recomandat să facem în Sabat (Luca 4:31-40; 6:6-11; 13:10-16; 14:1-6)? Prin ce diferă activitățile permise în Sabat de cele nepermise?

III. Descoperă semnificația și binecuvântările Sabatului

- A. Ce diferență este între Sabat ca doctrină și Sabat ca experiență? De ce este necesar să apreciem ambele aspecte?
- B. Cum putem păzi Sabatul așa cum l-a păzit Isus? Ce relație există între a-L iubi pe Dumnezeu și a sfinți Sabatul Său?

Rezumat: Dacă Isus, Creatorul și Răscumpărătorul, a serbat primul Sabat odihnindu-Se de toată lucrarea Lui (Geneza 2:2) și și-a făcut un

La sinagogă, Isus a citit din cartea profetului Isaia (Luca 4:17). Sabatul era nu doar pentru mersul la biserică în vederea închinării, ci și pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. O viață fără Cuvântul Său nu este departe de capcana păcatului: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta” (Psalmii 119:11).

2. Citește Luca 4:17-19. Cum înțelegem aceste cuvinte astăzi, ținând seama de tot ce știm despre Domnul Isus, despre persoana și lucrarea Sa? Cum s-a împlinit această profeție mesianică în experiența ta cu Domnul?

Studiul 5

După ce a citit din Isaia 61:1,2, Isus a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit” (Luca 4:21). Să ne oprim puțin asupra cuvântului „astăzi”. Evreii se gândeau că Împărăția lui Dumnezeu avea să vină cândva, în viitor, într-un mod spectaculos și agresiv, desființând regimul străin din Iudeea și instaurând domnia lui David. Însă, în acel Sabat, L-au auzit pe Domnul Isus declarând că Împărăția venise deja prin El și că misiunea Sa era să sfărâme puterea păcatului, să-l zdrobească pe Satana și să-i elibereze pe captivii aflați sub stăpânirea lui.

Gândește-te, de asemenea, la relația strânsă dintre Sabat și declarațiile Sale mesianice. Sabatul este ziua de odihnă în Hristos (Evrei 4:1-4); Sabatul este un simbol al libertății, al eliberării pe care o avem prin Hristos (Romani 6:6,7); Sabatul ne amintește de crearea lumii și, în același timp, de făgăduința re-creării ei prin Hristos (2 Corinteni 5:17; 1 Corinteni 15:51-53). Isus nu a ales întâmplător Sabatul ca zi în care să vindece, să-i elibereze pe cei asupriți și ținuți captivi de boală.

Sabatul este ziua săptămânală în care comemorăm ce am primit de la Isus, comemorare gravată în ceva mai durabil decât piatra – gravată în timp!

Cum te-a ajutat păzirea Sabatului să înțelegi mai bine mântuirea numai prin credință?

obicei din păzirea Sabatului cât a trăit pe pământ (Luca 4:16), este normal ca ucenicii Săi să facă la fel.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasaj de studiat: Luca 4:16-19

Ideea de bază: Respectarea cu credințioșie a Sabatului – nu ca o rutină religioasă, ci ca semn al loialității și al ascultării de Isus, Creatorul și Răscumpărătorul nostru – ne aduce binecuvântări prețioase. Aceste binecuvântări ne pregătesc atât pentru ucenicia autentică din prezent, cât și pentru încercările prin care vom trece în timpul sfârșitului.

„Sabatul va fi marele test al loialității, fiindcă el este acel punct de adevăr controversat în mod deosebit. Când va fi adus asupra oamenilor testul final, atunci linia de distincție va fi trasă între aceia care-l slujesc lui Dumnezeu și aceia care nu-l slujesc. [...] Păzirea adevăratului Sabat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă a loialității față de Creator” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 605). Păstrează în minte această perspectivă în timp ce conduci studiul la grupă.

Discuție introductivă: Respectarea Sabatului ne aduce aminte că nu suntem ai noștri. Noi suntem ai lui Dumnezeu. El ne-a creat. El ne-a răscumpărat. El ne susține. Porunca: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești” este o invitație la părtășie cu Acela care ne-a creat și ne-a răscumpărat. Ce înseamnă pentru tine faptul că Sabatul este marele test al loialității pentru timpul sfârșitului?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Hristos, Domnul Sabatului

(Revezi împreună cu grupa Luca 6:5.)

„Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). Acestea sunt cuvintele scrise de ucenicul iubit, Ioan, pentru ca generațiile următoare de creștini să nu uite niciodată că Isus Hristos este Creatorul universului.

Când mărturisim că Isus Hristos este Creatorul, se înțelege de la sine că acceptăm faptul că El este Domn peste tot ce a creat „la început”

După ce a fost respins în Nazaret, Domnul Isus S-a întors în Capernaum unde lucrase până atunci (Matei 4:13). Acest oraș important a devenit centrul lucrării Sale în Galileea. Acolo exista o sinagogă (construită, din câte se pare, de un ofițer roman – Luca 7:5) și Isus, potrivit obiceiului Său, în Sabat mergea la sinagogă.

În Sabatul consemnat de Luca, Isus a făcut foarte multe lucruri – a dat învățătură, a făcut vindecări și a predicat. Nu se precizează despre ce a predicat, însă este notat faptul că oamenii erau uimiți „pentru că vorbea cu putere” (Luca 4:32). Învățătura Lui era total diferită de cea a rabinilor. El nu oferea soluții de moment. El vorbea cu autoritate, bazat pe Scripturi, cu putere de la Duhul Sfânt, spunând păcatului pe nume și îndemnând la pocăință.

3. Ce adevăruri ne sunt descoperite în Luca 4:31-37 în legătură cu (1) marea luptă, (2) realitatea existenței demonilor, (3) scopul Sabatului și (4) puterea lui Dumnezeu asupra răului? Ce altceva mai descoperi aici?

În pasajul din Luca 4:31-41, apare prima vindecare făcută în Sabat dintre cele cinci menționate de Luca (Luca 4:38,39; 6:6-11; 13:10-16; 14:1-16). În predica de la Nazaret, Domnul Isus anunțase că misiunea Sa era să-i vindece pe cei cu inima zdrobită și să-i elibereze pe cei apăsați. În acest Sabat, când Se afla în Capernaum, în sinagoga plină cu închinători, un om posedat de demoni I s-a opus spunând: „Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret?... Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu” (Luca 4:34). Demonul, făcând parte din oștirea lui Satana și fiind o ființă supranaturală, L-a recunoscut repede pe Mântuitorul întrupat. În relatarea aceasta, vălul dintre lumea văzută și cea nevăzută a fost dat la o parte.

Cât de clar a putut fi observată aici marea luptă! Există totuși ocazii în care ochii noștri nu o pot vedea. În ce situații din viață ai observat-o? Care este singura ta speranță de a ieși biruitor? Vezi și 1 Corinteni 15:2.

(Geneza 1:1), inclusiv peste Sabat (Geneza 2:1-3). De aceea, atunci când declară, în starea Sa întrupată, că „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului” (Luca 6:5; Marcu 2:27,28), El revendică Sabatul ca fiind ziua Sa specială încă de la crearea lumii (Exodul 20:8-11; Isaia 58:13,14). Este o zi de odihnă, o zi de închinare sau „o catedrală în timp”, cum nota scriitorul Abraham Heschel.

Isus afirmă că El este Domnul Sabatului și, în această calitate, ne invită să venim la „catedrala” Sa și să primim binecuvântările și bucuria acestei zile de odihnă. Avem atâtea lucruri de care să ne bucurăm în această zi și nu avem niciun motiv să o transformăm într-o povară sau să presupunem că am putea să transferăm sfințenia ei asupra altei zile! Domnul este unul singur și, tot la fel, ziua Sa este una singură!

De discutat: Apocalipsa 1:10 vorbește despre „Ziua Domnului”. Cei mai mulți creștini spun că expresia aceasta se referă la duminică, prima zi a săptămânii, în care Isus a înviat. De ce este incorectă această interpretare? Și de ce contează ce zi păzim?

II. Hristos și respectarea Sabatului

(Revezi împreună cu grupa Luca 4:16-20.)

„A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă” (Luca 4:16). Prin faptul că a mers la sinagogă în Sabat, Isus a evidențiat nevoia de un timp special pentru părtășie. Unii consideră că El ne-a eliberat de obligația de a păzi porunca a patra. Nimic mai fals! Luca nu a folosit cuvântul „obicei” pentru a accentua rutina păzirii Sabatului, ci pentru a afirma cu tărie că Isus a recunoscut că Sabatul este timpul în care Dumnezeu vrea să fie cu noi și că El îl respecta ca atare. Prin exemplul Său, El a confirmat că Sabatul este timpul special al lui Dumnezeu pentru părtășia specială cu poporul Său. Intrarea lui Isus în istorie nu a adus nicio modificare în ce privește acest timp special, pus deoparte la facerea lumii, validat ca monument comemorativ al eliberării (vezi Deuteronomul 5:6) și introdus în Cele Zece Porunci la Sinai. Prin exemplul Său, Isus a sfințit Sabatul și a arătat care este semnificația lui.

El a arătat, de pildă, care este scopul Sabatului: o zi de adorare și de închinare, când credincioșii se adună laolaltă pentru a-I aduce laude lui Dumnezeu. Prin aceasta, se asigură continuitatea credinței. Nimic

În pasajul din Luca 6:1-11, sunt prezentate două situații în care Domnul Isus intră în conflict cu fariseii pe tema Sabatului.

4. Cum a răspuns Isus la acuzația că El și ucenicii Săi nu ar respecta Legea și Sabatul? Luca 6:1-5

Trecând prin lanurile de grâu, ucenicii au smuls spice, le-au frecat în palme și au mâncat boabele. Fariseii, dornici să-i acuze de călcarea Sabatului, au înfățișat deformat fapta lor. În răspunsul Său, Domnul Isus le-a luat apărarea ucenicilor, dându-l ca exemplu pe regele David care, într-o ocazie când i-a fost foame, a intrat în Casa Domnului împreună cu ostașii lui și a mâncat pâinea sfântă din care nu aveau voie să mănânce decât preoții. Astfel, Isus a arătat că fariseii, în legalismul lor vechi de secole, adunaseră regulă peste regulă, tradiție peste tradiție și transformaseră Sabatul dintr-o zi de bucurie în una de chin.

5. Ce lecții despre Sabat se pot desprinde din Luca 6:6-11?

Toate evangheliile sinoptice menționează vindecarea omului cu mâna uscată, însă numai Luca precizează că mâna uscată era cea dreaptă (Luca 6:9-11). Detaliul notat de doctorul Luca ne ajută să înțelegem că omul acesta nu putea duce o viață normală din cauza deficienței lui. Cazul său a stârnit două reacții. Pe de o parte, reacția fariseilor care au „pândit” clipa ca Isus să-l vindece pentru a-L acuza de încălcarea Sabatului. De cealaltă parte, este reacția lui Isus care le știa gândurile și le-a arătat că El este Domnul Sabatului, Creatorul Sabatului și că nu Își va trăda misiunea de a-l elibera pe omul acela din lanțurile infirmității. El a așezat astfel Sabatul într-o perspectivă divină: este permis ca în ziua Sabatului să facem bine și să salvăm o viață (Luca 6:9-11).

Cât de orbiți erau acești conducători de propriile reguli, despre care credeau că veneau de la Dumnezeu! Ce putem face pentru a nu cădea în această capcană a tradițiilor și învățăturilor omenești, care pot să ne orbească față de adevărurile divine?

nu trebuie să împiedice această activitate. Firea rea a oamenilor din Nazaret, ipocrizia conducerii comunității de acolo, indiferența și chiar nepregătirea omului de a sta în fața prezenței sfinte a lui Dumnezeu nu erau (la fel cum nu sunt nici astăzi) o scuză pentru a lipsi de la locul de închinare. Dumnezeu este prezent acolo și Sabatul este „templu” Său în timp, în care îi invită pe păcătoși să recunoască sursa existenței, a tăriei și a speranței lor.

De discutat: Fiind un creștin dintre neamuri care li se adresează neamurilor, Luca amintește în evanghelia sa că Isus a păzit Sabatul ca practică regulată, lăsând să se înțeleagă că și urmașii Săi ar trebui să facă la fel. Citiți și discutați despre referirile lui Luca la practica lui Pavel și a primilor creștini de a păzi Sabatul, precum și despre semnificația acestui lucru pentru creștinii de astăzi (Faptele 13:14,42,44; 16:13; 17:2; 18:4).

III. Păzirea Sabatului: Hristos ne arată calea

(Revezi împreună cu grupa Luca 6:1-11; Luca 13:10-16.)

Multe practici, clarificări și stipulări despre păzirea Sabatului, dezvoltate de-a lungul timpului prin tradiția orală, au știrbit treptat bucuria Sabatului (Isaia 58:13) și l-au transformat într-o povară. Când Și-a început lucrarea, Domnul Isus a arătat că nu era de acord cu aceste tradiții.

Deși a declarat răspicat că nu a venit „să strice” Legea sau Prorocii (Matei 5:17), fariseii L-au acuzat de mai multe ori de călcarea Sabatului. Luca raportează cel puțin trei vindecări săvârșite în Sabat (Luca 6:6-11; 13:10-16; 14:1-6), care au fost ținta acuzațiilor lor. Răspunsul lui Isus în fiecare caz este în acord cu semnificația Sabatului – ziua de odihnă este o zi în care să-I aducem slavă lui Dumnezeu și în care să în-deplinim lucrarea de vindecare în Numele Său. Minunile lui Isus, fie că au fost săvârșite în Sabat fie în altă zi, au dezvăluit scopul real al venirii Sale: să redea viață și să îi răscumpere pe oameni. Obsesia fariseilor însemna legalism; atitudinea lui Isus era harul în acțiune.

Ellen G. White arată clar obligația noastră morală de a alina suferința și de a avea grijă de cei în nevoie în ziua Sabatului – vezi la studiul pentru ziua de vineri, citatul din *Viața lui Iisus*, p. 207.

Dintre evangheliile sinoptice, numai Evanghelia după Luca menționează aceste două vindecări făcute de Domnul Isus în Sabat (Luca 13:10-16; 14:1-15). Prima a stârnit indignarea conducătorului sinagogii, iar a doua i-a redus la tăcere pe farisei. În ambele situații, din cauza modului lor greșit de a înțelege Legea, adversarii L-au acuzat pe Isus de călcarea Sabatului.

6. Ce învățături importante ne sunt descoperite în Luca 13:10-16 și 14:1-6 cu privire la ușurința cu care pot fi pervertite adevărurile biblice fundamentale?

Gândește-te la femeia gârbovă. Ca femeie, era disprețuită de farisei; în plus, purta această cocoșă de optsprezece ani, timp suficient ca să își piardă răbdarea și să-și întărească părerea că viața nu are sens, iar lucrul cel mai deranjant era că nu avea nicio putere să iasă din această situație.

În întâmpinarea ei vine harul divin personificat. Isus *a văzut-o, a chemat-o* la El, *i-a zis* că este vindecată, *și-a întins mâinile* peste ea, iar ea „îndată s-a îndreptat” (Luca 13:13). Chinul în care trăise timp de optsprezece ani s-a risipit deodată și în locul lui a venit o bucurie deplină – „slăvea pe Dumnezeu” (vers. 13). Prin fiecare verb folosit sub inspirație, Luca recunoaște valoarea și demnitatea femeii și, desigur, valoarea și demnitatea fiecărei ființe disprețuite, indiferent de situația în care se află.

În cea de-a doua minune (Luca 14:1-6), Domnul Isus îl vindecă pe un om bolnav de dropică (hidropizie – acumulare patologică de lichid în cavitățile naturale ale corpului sau în țesuturi – n. red.). Anticipând obiecțiile conducătorilor care-L urmăreau la fiecare pas, El a pus două întrebări. Prima era legată de scopul Legii („Oare este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?” [vers. 3]), iar a doua era legată de valoarea ființei umane („Cine dintre voi, dacă-i cade copilul sau boul în fântână, nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?” [vers. 5]). Răspunsul era evident, întrucât, potrivit lui Luca, toți au rămas fără replică. Ipocrizia lor, demascată aici de Isus, este de cea mai joasă speță – ei își ascundeau adevăratele intenții în spatele unei aparente evlavii și a indignării sfinte pentru o presupusă încălcare „revoltătoare” a Legii lui Dumnezeu.

Întrebări

- Cu ce intenții a lăsat Domnul Isus Sabatul în viața noastră?
- Ce ne spun minunile de vindecare săvârșite de Isus despre adevăratul motiv al venirii Sale și despre adevărata menire a Sabatului?

3. APLICAȚIA

Într-un Sabat (Luca 14:1-6), Isus a vindecat un om care suferea de dropică (hidropizie – acumulare de lichid în țesuturi). Ajută grupa să mediteze la semnificația acestui incident, în lumina a ceea ce ne dezvăluie el despre semnificația păzirii Sabatului.

Întrebări

- Sabatul ne-a fost dat ca să ne amintim de Creator și să-L lăudăm. Cum a împlinit Isus acest scop când l-a vindecat pe omul bolnav de dropică? Ce ne spun această minune și învățăturile date de El cu acea ocazie despre valoarea infinită a vieții omului?

- Domnul Sabatului nu a încălcat în nicio ocazie ziua de odihnă pe care a stabilit-o personal, dar a îndepărtat nesfârșitul șir de reguli omeneste adăugate de sistemul iudaic. Cum putem îmbunătăți modul în care păzim Sabatul? La ce tradiții omeneste ar trebui să renunțăm?

Bea adânc din izvorul mântuirii. Mergi personal la izvor ca să fii împrăștiat, ca Isus să fie în tine un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică. Numai adevărul biblic și religia Bibliei vor trece testul judecății. Noi nu avem voie să pervertim Cuvântul lui Dumnezeu ca să se potrivească dispoziției noastre și intereselor noastre lumești, ci trebuie să ne întrebăm cu onestitate: „Doamne, ce vrei să fac?” – *Educația creștină*, p. 119

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Citiți Luca 4:18,19, unde sunt enumerate șase aspecte importante ale mesajului și misiunii mesianice pe care Isus le-a aplicat în dreptul Său. Cere-le membrilor grupei să identifice aceste șase aspecte și, dacă este posibil, să le noteze pe o foaie de hârtie. Discutați apoi ce legătură există între ele și păzirea Sabatului.

„Dumnezeu nu ar putea să-Și oprească mâna nici măcar pentru o clipă, fiindcă omul ar cădea și ar muri. Iar omul are și el de îndeplinit o lucrare în această zi [în Sabat]. Trebuie avute în vedere cele necesare vieții, bolnavii trebuie îngrijiți, nevoile celor lipsiți trebuie împlinite. Nu va fi socotit nevinovat acela care neglijează să aline suferința în Sabat. Ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu a fost făcută pentru om, iar faptele de milă sunt în armonie perfectă cu menirea ei. Dumnezeu nu dorește ca făpturile Sale să sufere nici măcar o oră durerea care ar putea fi alinată în Sabat sau în oricare altă zi.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 207

„Nicio altă instituție încredințată evreilor nu a tins să îi distingă de popoarele învecinate atât de bine ca Sabatul. Dumnezeu a plănuit ca respectarea lui să îi identifice ca fiind cei care I se închină Lui. Sabatul trebuia să fie un semn al separării lor de idolatrie și al legăturii lor cu adevăratul Dumnezeu. Însă, pentru a-l sfinți, oamenii înșiși trebuie să fie sfinți. Prin credință, ei trebuie să devină părtași la neprihănirea lui Hristos.” – *Ibidem*, p. 283

Întrebări pentru discuție

1. Ce avea Isus obiceiul să facă în ziua Sabatului și ce lecție ne transmite lucrul acesta?
2. Care sunt binecuvântările de care ne bucurăm când venim la adunare, în Sabat?
3. Ce texte biblice poți aduce ca argument că Isus nu a schimbat ziua Sabatului?
4. Ce importanță are devotamentul față de păzirea Sabatului din perspectiva mării controverse dintre Hristos și Satana?
5. Care este scopul Sabatului, prin prisma vindecărilor pe care Isus le-a făcut în această zi?
6. Cum înțelegi expresia: „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului”?
7. Ce tradiții și obiceiuri legate de păzirea Sabatului ne orbesc față de adevărata închinare și față de nevoile semenilor noștri?
8. Cum a folosit Isus ziua Sabatului pentru a sublinia valoarea ființei umane? Ce lecție învățăm din exemplul Său?

5. Călăuzit și transformat

Helio, Japonia

Tatăl meu, japonez imigrat în Brazilia, era budist. Mama, descendentă dintr-o familie de japonezi, crescuse într-o familie romano-catolică. Tata a murit de tuberculoză când eu aveam doar paisprezece ani. Își dorea mult vindecarea și, probabil din cauza aceasta, a acceptat religia creștină în casa lui. Se ruga în fiecare zi. După decesul său, pe care mi-a fost foarte dificil să-l accept, am fost nevoit să preiau atelierul său de ceasuri, ca să întrețin familia.

Cam pe atunci, am început să citesc Biblia. Mi-a rămas imprimat în minte un pasaj – Ioan 14:6 „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”

La douăzeci și șase de ani, am plecat în Japonia. Speram să-mi fac o situație mai bună, dar lucrurile s-au înrăutățit. Mă durea foarte tare spatele și, deși am cheltuit mulți bani pe tratamente, nimic nu mă ajuta. Și, ca și cum nu ar fi fost de-ajuns, relația cu soția mea s-a rupt după o căsnicie de numai trei ani.

Când l-am cunoscut pe Silvio, un adventist angajat la fabrica unde lucram și eu, viața mea era în derivă. Silvio era calm și binedispus întotdeauna, deși îl necăjea o durere teribilă cu care rămăsese după un accident. Îl admiram mult.

Pe atunci, eram membru al unei secte spiritiste japoneze, „Mahikari”. Credeam în existența a doi dumnezei: „dumnezeul universului” și „dumnezeul pământului”. De fiecare dată când mă plecam înaintea lor, îmi aduceam aminte de textul din Ioan 14:6 și mă întrebam unde era Isus Hristos.

Când m-am împrietenit cu Silvio, el m-a invitat să merg la biserica lui. Eram prieteni buni. În pauza de masă îmi vorbea despre Isus și despre schimbarea pe care o putea aduce El în viața mea. Dar, cel mai mult m-a sensibilizat experiența lui. Ea mi-a stârnit interesul pentru Biserica Adventistă și așa am început să merg cu el la biserica din orașul Hamamatsu și să studiez Biblia cu pastorul. La scurt timp, am primit botezul.

Au trecut de atunci zece ani. Acum lucrez ca evanghelist cu literatură în Uniunea Japoneză și mă ocup de Biserica Adventistă nou-înființată în orașul Yaizu. Sunt căsătorit cu o asistentă – și ea este japoneză –, adventistă de ziua a șaptea, și avem un copil de doi ani. Îl laud pe Dumnezeu pentru modul în care m-a călăuzit și mi-a transformat viața.

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
 2. J. Faptele ap. 1:8
 3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
 6. L. Efeseni 6:12
 7. M. Isaia 8:19,20
 8. M. Ioan 16:13,14
 9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
 10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
 13. L. Efeseni 1:11,12
 14. M. Efeseni 1:13,14
 15. M. Romani 8:16,17
 16. J. 2 Corinteni 5:7
 17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
 20. L. 1 Corinteni 2:16
 21. M. Romani 6:5
 22. M. Apocalipsa 14:7
 23. J. 1 Corinteni 6:11
 24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
 27. L. Ioan 7:37,38
 28. M. Apocalipsa 1:18
 29. M. Ioan 6:57,58
 30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
 4. L. Ioan 13:35
 5. M. Luca 10:42
 6. M. Luca 10:36,37
 7. J. Ioan 15:12
 8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
 11. L. 1 Ioan 4:20
 12. M. 1 Ioan 5:2
 13. M. 1 Ioan 2:2,3
 14. J. Romani 13:8
 15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
 18. L. Isaia 61:1
 19. M. Galateni 5:13
 20. M. Ieremia 29:13
 21. J. Matei 22:37
 22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
 25. L. Efeseni 3:18,19
 26. M. 2 Corinteni 4:6
 27. M. Romani 12:1
 28. J. 1 Împărați 22:13,14
 29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
 2. M. Matei 25:40
 3. M. Luca 24:32
 4. J. 2 Împărați 2:9
 5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
 8. L. Faptele ap. 1:14
 9. M. Matei 5:13
 10. M. Matei 5:14,15
 11. J. Luca 10:31
 12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
 15. L. Faptele ap. 26:24,25
 16. M. Faptele ap. 20:32
 17. M. Luca 6:19
 18. J. Luca 8:46,48
 19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
 22. L. 2 Timotei 2:24,25
 23. M. 2 Timotei 2:1,2
 24. M. Deuteronomul 30:19
 25. J. Deuteronomul 33:29
 26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
 29. L. Ioan 17:20,21
 30. M. Matei 10:32